

לעילוי נשמת

מלכיאל בן אמושלום
שלום צבי בן חוסני
אסתר בת שרה
אהרון בן אסתר
פנינה בת דבורה
משה הכהן בן בורכה

אם ברצונכם
לתרום הגליון לרפואה
שלמה, לעילוי נשמת,
או להצלת קרובכם
נא להתקשר
718-285-9132

זמני שבת לניו יורק

6:50	הדלקת נרות
7:47	יציאת השבת

קן של רחמים

אחת המצוות שנראות תמוהות לכאורה היא מצוות שילוח הקן. אכן זהו רק במבט ראשון, אולם בעומק הפשט טמון בה מסר חינוכי גדול

נאמר בתורה: "כי יקרא קן צפור לפניך בדרךך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים. שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארבת ימים."

הנה עובר אורח, הצועד בדרכו ימים ארוכים. אוכל מאשר לקח עמו לדרך ומאשר פוגש עצי מאכל של הפקר בצדי הדרכים, כגון תאנים ורימונים, או ניזון מעופות שצד בדרכו, כגון חוגלות וכדומה. והנה מוצא הוא אם רובצת על אפרוחיה. מדוע לא יקחנה למאכלו ככל בשר מאכל אחר?

אולם הדבר יובן על פי המסופר בספר מלכים, שכאשר הוכו חיילי ארם בסנוורים והנביא אלישע הובילם כשבויים אל מלך ישראל, שאל אותו המלך: "האכה אכה, אבי? ויאמר: לא תכם. האשר שבית בדרךך ובקשתך אתה מכה? שים לךם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם". ואכן, המלך שמע לעצתו: "ויכרה לךם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם" (מלכים ב' ו, כא-כב)

והדבר דורש הסבר. הלא מדובר באויבים שבאו להילחם ורק בדרך נס לא הצליחו במזימתם, ומדוע לא להורגם? התשובה נמצאת בדברי אלישע: "האשר שבית בדרךך ובקשתך אתה מכה?" כלומר, אילו דרך מלחמה היית הורגם, היה מעשה ההריגה כדין. אולם כאשר אתה קם על שבויים והורגם, כאשר הדבר לא נעשה לשום תועלת, הרי אתה מחנך עצמך לאכזריות.

וכך גם בענייננו. הלוכד עוף, רשאי לאוכלו לאחר הכשרתו כהלכה. אולם המנצל את מסירות האם לבניה, היא "רבצת על האפרחים או על הביצים" ואינה בורחת על אף שאדם מתקרב אליה, משום מסירותה ואחריותה לצאצאיה. אם הוא לוקחה, הרי אדם זה המנצל את טוב לבה ומסירותה של האם ושוחטה, מחנך את עצמו לאכזריות. שהרי היא רואה בעיניים כלות את אויבה מתקרב אליה, היא פוחדת ונבעתת מפניו אך אינה בורחת משום מסירותה לאפרוחיה או ביציה. היכן הלב והרחמים לקחתה בדרך זו ולשוחטה? לכן "שלח תשלח את האם", ראשית שלח את האם כדי שלא "תראה בלקיחת בניה ותצטער, ורק לאחר מכן "ואת הבנים תקח לך".

הרב זמיר כהן